

- 3) рухальныя паводзіны,
- 4) мысленне,
- 5) успрыманне,
- 6) памяць,
- 7) інтэлект.

Пасля аналізу звычвання і павсядзёнага членаў сямей дзяцей-інвалідаў мы прыйшлі да высівку, што правядзенне ўжо чатырох Рэйкі-сеансаў ў большасці пацыентаў далі шэраг пазітыўных змен.

У пацыента Д. (18 гадоў) пасля 25 Рэйкі-сеансаў палепшылася памяць, ён стаў лепш лічыць, знікла боязь вады. Пацыент Р. (12 гадоў) пасля 15 Рэйкі-сеансаў стаў больш сабраны, з'явілася пачуццё адказнасці, пачаў выконваць менш рэжкіх і бязмэтавых спантарных рухаў. У пацыента Д. (5 гадоў) пасля 20 Рэйкі-сеансаў прайшла бяссонліца, паменшыліся хрыпы ў бронхах, скарацілася колькасць прыступаў.

Сістэма Рэйкі на практыцы паказала сябе як дзейсны і эфектыўны метал. Даскапалася і даступнасць металу дазваляе шырока яго выкарыстоўваць.

Пасля Рэйкі-сеансаў у пацыентаў не толькі палепшылася здароўе, але таксама і актывізуецца мысленне, памяць, павышаецца эмацыянальны тонус, узнікае патрэбнасць рэалізацыі творчых магчымасцей.

Можна сцвярджаць, што сістэма натуральнага адраўлення Рэйкі аказвае ўздзеянне не толькі на фізічны, а і духоўны стан чалавека.

Жалуновіч А.А.,
канд. філал. навук,
ст. выкладчык

ЗАЛЕЖНАСЦЬ ФУНКЦЫЯНІРАВАННЯ ПАРАЎНАННЯ АД ЖАНРАВАЙ СВОЕАСАБЛІВАСЦІ ТЭКСТУ

Праблема даследавання аўтарскага стылю, пытанні, звязаныя з індывідуальным выкарыстаннем вобразных сродкаў, з'яўляюцца актуальнымі як у плане вывучэння гістарычнай пераемнасці некаторых моўных прыёмаў, так і ў плане высвятлення стылеўтваральных асаблівасцей у мастацкай сістэме пісьменніка.

Нааяўнасць параўнальных канструкцый з'яўляецца лінгвістычнай універсальнай. Але ў розных мовах формы выражэння параўнальных адносін адрозніваюцца. Таму большасць навуковых даследаванняў накіравана на высвятленне структурных, семантычных, экспрэсіўных, стылістычных асаблівасцей параўнанняў на матэрыяле праявітых і паэтычных твораў вядомых мастакоў слова. Спецыяльныя навуковыя працы прысвячаюць тыпалогіі вобразных сродкаў, спосабам і крытэрыям іх размежавання, а таксама месцу і ролі параўнанняў сярод іншых вобразных сродкаў мовы — метафар, эпітэтаў і інш. Параўнанне мае шэраг уласцівасцей, якія заслугоўваюць увагі навукоўцаў.

Пакуль яшчэ недастаткова вывучана функцыянаванне параўнанняў у тэкстах розных жанраў.

Даследаванне залежнасці ўжывання моўных і маўленчых сродкаў ад спецыфікі жанру магчыма ўжо таму, што асобныя элементы тэкстаў, якія ствараюць той ці іншы жанр, аб'ядноўваюцца характарам свайго зместу і прызначэння. Гэта ў сваю чаргу забяспечвае ў іх наяўнасць агульных стылістычных рыс. Кожны жанрава-стылістычны тып тэксту як бы адбірае тыя ці іншыя моўныя і маўленчыя сродкі. У гэтай сувязі параўнанне як важны элемент мастацкага цэлага можа быць выбрана ў якасці адзнакі, па якой супастаўляюцца тэксты.

Уласныя назіранні дазволілі вылучыць некаторыя рысы, якія рэlevantны для размежавання тэкстаў розных жанраў. Параўнанні разглядаліся з двух бакоў: у плане выражэння і ў плане зместу.

У выніку супастаўлення аб'екта вывучэння ў плане выражэння былі знойдзеныя найбольш істотныя адзнакі: 1) ступень сітаксічнай складанасці структуры параўнання; 2) характар фармальнага паказчыка параўнання. Тут неабходна ўдакладніць, што аналізуюцца тэксты могуць адрознівацца не столькі наяўнасцю-адсутнасцю тых ці іншых структурных тыпаў, а часцей за ўсё колькасцю ужывання асноўных тыпаў параўнальных канструкцый. Таму для больш грунтоўнага падыходу пры апрацоўцы колькасных даных быў выкарыстаны прыём статыстычнай ацэнкі значнасці атрыманых адрозненняў праз χ^2 .

Аналіз плана зместу параўнанняў даў наступныя рэlevantныя адзнакі: 1) суадносінны вобразных і нявобразных параўнанняў; 2) суадносінны моўных і маўленчых параўнанняў; 3) суадносінны параўнанняў з аднародным і разпродным лексіка-семантычным нападуненнем дзвюх частак параўнальнай канструкцыі.

Такім чынам, прапанаваная метадыка даследавання параўнанняў дазваляе атрымаць колькасныя і якасныя вынікі, якія сведчаць аб пэўнай залежнасці функцыянавання адной моўнай з'явы ад жанравай спецыфікі тэксту.

Чарнышова Л.В.,
дацэнт

ТЭРМІНАЛОГІЯ КУЛЬТУРЫ І МАСТАЦТВА ПОЛЬСКАГА ПАХОДЖАННЯ Ў БЕЛАРУСКАЙ МОВЕ

Уздзеянне польскай мовы на беларускую не выклікае сумнення, таму што наша літаратурная мова на працягу амаль чатырох стагоддзяў развівалася ва ўмовах беларуска-польскага двухмоўя, якое пакінула ў яе лексічным складзе значны след.

Польская мова ўшывалася на беларускую ўжо ў XIV ст., і першапачаткова гэты ўплыў адбіўся на